

תת"ע 14167/12/17 - שימירת וליטובסקי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 14167-12-17 מדינת ישראל נ' שימירת וליטובסקי
תיק חיצוני: 30115437250

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשת שימירת וליטובסקי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 19.03.18 בהעדר התביעה מתנגדת לבקשה.
2. המבקשת הורשעה בהעדרה בעבירה של הסעת ילד שטרם מלאו לו 8 שנים כשאינו רתום במושב בטיחות או מושב מגביה.
3. למבקשת נשלחה הזמנה לדיון בדואר רשום שלא נדרשה על ידה, בתיק קיים אישור מסירה שחזר בציון "לא נדרש". בהתאם להוראות החוק, אי דרישת דבר דואר רשום מקים חזקת מסירה כקבוע בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 וכמוהו כמסירה כדין (עיין: רע"פ 3202/16 אבי בן נחום נ' מ"י, הש' א. שהם, 18.5.16).
4. בבקשה דנו, המבקשת טוענת, כי לא קיבלה הזמנה לדיון. בהינתן אישור המסירה בתיק - הנטל על כתפי המבקשת להוכיח שאי שקבלת הדואר אינו נעוץ בהימנעותה מלקבלו. המבקשת טענה טענה כללית על אי קבלת דבר הדואר ולא עמדה בנטל ההוכחה. יצוין כי במסגרת בקשתה אישרה המבקשת כי הכתובת אליה נשלחה ההזמנה לדיון היא אכן כתובת מגוריה.
5. המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט והמבקשת היא שהביאה את ההליך לפתחו של בית המשפט. משהמבקשת לא התייצבה לדיון שהתקיים בעניינה, היא נשפטה בהעדר כדין שכן אי התייצבות, רואים אותה כהודיה בעובדות כתב האישום, כך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ") ולבית המשפט סמכות לשפוט בהעדר.
6. מעבר לאמור, המבקשת לא הצביעה על הגנה כלשהי לגופו של עניין.
7. הבקשה לא הוגשה בהתאם לכללי הגשת בקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר הקבועים בסעיף 130 לחסד"פ, רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מ"י, וע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18) ודי בכך כדי להביא

לדחייתה.

8. אין עיוות דין, העונש שנגזר על המבקשת הולם את העבירה.

9. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ט אב תשע"ח, 10 אוגוסט 2018, בהעדר
הצדדים.